

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. VIII. Christiformitas cum lesv praedicante in mansuetudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

Atque hætenus Decalogus; nam præceptum ultimum & undecimum spectat ad paupertatem. Hæc porro faciat qui in proximi salutem incumbit, & vir obediens loquetur victorias. Audiet illud Abrahamo dictum (a): *Quia obedisti voci mea, faciam te in gentem magnam*, nempe Patrem credentium. Sic Indiarum Apostolus in gentem magnam factus creditur, quia promptissime obedivit voci mittentis eum S. Ignatij. Sic denique JESUS obediens Patri usque ad mortem, JESU, hoc est, Salvatoris nomen implevit.

(a) Gen. 12.

CAPUT VII.

Christiformitas cum IESU prædicante in Mansuetudine.

QUOD cœperat facere JESUS nascens, hoc cœpit perrexitque dicere prædicans. Quidnam illud? *Discite à me, qui mitis sum & humilis corde. Quid mitius infante*

N 4

Deo?

Deo ? Tunc apparuit humanitas & benignitas Salvatoris nostri Dei omnibus hominibus erudiens nos. Ad quid erudiens ? Discite à me quia mitis sum, etiam se mitem præponit humili sibi, prius mitem disci volens, quàm humilem. Ac humilem quidem jam vidimus cap. 2. nunc mitem videamus, admiremur, imitemur. (a) Apparuit in Christo humanitas & benignitas Salvatoris nostri Dei: apparuerat antè potentia in rerum creatione, apparebat sapientia in earum gubernatione; sed benignitas misericordiæ nunc maximè apparuit in humanitate miserationibus affluens, supereffluens charitate. Quid tu times, ô homo ? quid trepidas, à facie Domini quia venit ? Noli fugere, noli timere, non venit cum armis, non puniendum ut olim in paradiso Adam, sed salvandum requirit ; & ne fortè dicas : etiam nunc vocem tuam audivi,

(a) *Ber. ser. I. Nat.*

vi, & abscondime, ecce infans est & sine voce; nam vagientis vox magis miseranda est, quam timenda, aut si cui fortè terribilis, sed non tibi: parvulus factus est, tenera membra Virgo Mater pannis alligat, & adhuc timore trepidas? Ex quo in nostra venit, facilis ad indulgentiam erit: denique parvulus est, leviter placari potest: quis enim nesciat quòd puer facile condonat? Et quomodo non esset clemens, cui perennis accubitus est paternæ benignitatis diversorium. (b) Illi fons pietatis æterna est mansio, illi familiaris suavitas, illi substantialis vel potius consubstantialis bonitas est: illi ideò totum quod est, de Patre est, ut nil prorsus in regia maiestate, nisi paternum peccatorum trepidatio suspicetur. Sed ne infantem tantum fuisse mitem putes, totam ejus vitam percurrere, & ubique mitem, ac benignum invenies. Mox apparuit ad præ-

N 5

di-

(b) Ber. ser. 42. Cant.

dicandum, & columba super eum apparuit, spectante ac testante Joanne, quid & Agnum Dei palam prædicavit. (c) Nec incongruè ad indicandum Agnum Dei venit columba, quia nihil melius agno convenit, quàm columba: quod agnus in animalibus, hoc columba in avibus est. Summa utriusque innocentia, summa mansuetudo, summa simplicitas. Quid enim sic alienum ab omni malitia, sicut agnus & columba? Nocere cuiquam nesciunt, lædere non noverunt. (d) Columba gemit ex amore, osculatur osculo pacis, non laniat ut corvi, de frugibus terræ vivit, innocens ejus victus est, quod verè mirandum est in columba: sunt passerres brevissimi, qui vel muscas occidunt, nihil horum columba; non enim de morte pascitur. Hoc symbolum mansuetudinis Christi, de quo prædictum est (e) quòd

Ca-

(c) *Ber ser. i. Epiph.* (d) *Aug. tract. in Ioan.* (e) *Is. 42.*

Calamum quassatum non conteret, nec li-
num fumigans. Dicite, ait Spiritus non
commotionis, sed auræ tenuis, & non
jara ignis ante ipsum præcedentis, di-
cite filie Sion animæ studiosæ Christi-
formitatis: (f) Ecce Rex tuus venit tibi
mansuetus. Regnavit enim à ligno cru-
cis patiens, non à baculo timoris con-
fringens. Unctus oleo benignitatis
regnavit propter veritatem & man-
suetudinem, specie suâ & pulchritu-
dine suâ non dominatus majestate in-
tendens ac procedens. Quid huma-
nus homine-Deo cum hominibus
conversante? Rudes discipulos per-
indè cum eo ferè ut cum æquali agen-
tes, & manibus suis eum contrectan-
tes, osculantes, convivantes, parum si-
ne dubio memores ac reverentes tan-
tæ majestatis, quanta mansuetudine
tolerat.) non increpat identidem, non
indignatur, denique non habet amari-
tudinem conversatio, nec tadium convictus

N 6

il-

(f) Matth. 21.

382 CHRISTIFORMITAS,
illius. Exierunt aliquando ipsimet discipuli cum vinculis tenere eum, dicentes; quia in furorem versus est, an excanduit? cum de passione sua locutus esset, continuo contentio orta est, quis videretur eorum esse major; instruxit quidem, an etiam increpuit acerbius? corripuit certe zelo indignationis accensos, caeloque ignem evocare cogitantes adversus Samaritanos inhospitales, negans hunc esse spiritum suum. Imperant caeco clamanti ut taceat: ipse vero ad caecum, quid vis ut faciam tibi, o benignitas! abigunt parvulos; at ipse: finite parvulos venire ad me, eos blandè complectitur, ac tales esse discipulos admonet. O humanitatem! Peccatoribus autem quàm facilis ac propitius! Samaritanæ quàm affabilis hortator! Quàm benignus Magdalenaë advocatus & laudator! Quàm indulgens adulteræ iudex! Pastor bonus ovem perditam quærit, non deserit, inventam
non

non verberat, sed humeris imponit, & gratulari sibi Angelos propterea jubet. Prodigum filium reversum quantâ benignitate excipit? Rogatus quoties indulgendum fratri, quando in nos peccaverit: non septies tantum, sed usque ad septuagies septies, hoc est, sine numero dimittendum monet. Denique pertransiit benefaciendo & sanando omnes. Ultrò se obvium miseris ingessit, provocavit omnes ad petendum, invitavit sitientes ad potandum, laborantes ad reficiendum. Quid quòd etiam latroni paradisum promisit ac dedit: Quid quòd Judæ proditoriè osculanti non irascitur, sed Amice, inquit, ad quid venistis? Quid quòd Judæis dæmonium habere illum convitiantibus nîl acerbius respondet? sed omninò tacet, ne tacitus altum sub pectore vulnus premere videatur: Ego, inquit *dæmonium non habeo*. Quid colaphum impingenti servo? *Si malè locutus sum, &c.* Quid fla-

N 7

gel-

304 CHRISTIFORMITAS,
gellantibus, quid crucifigentibus?
Cum pateretur, non comminabatur, tra-
debat autem iudicanti se injustè, nec red-
didit malum pro malo, nec maledictum pro
maledicto; sed tanquam agnus mansuetus,
qui portatur ad victimam, coram rudente
se obmutuit: obmutuit autem? imo
clamavit: Pater ignosce illis. Quid quòd
gloriosus è cælo Saulum quærivit, ac
de persecutore fecit prædicatorem?
Quot hodieque extant, quibus male-
dicentibus benedicit, & benefacit ijs,
qui oderunt illum gratis, nec pluit
tantum super inimicos suos, solemque
oriri facit, sed etiam sanguinis sui
merita velut cruentum imbrem super
eos ubertim effundit, licet illi retri-
buant mala pro bonis, sterilitatem a-
nimæ suæ. Potestne fingi aut excogi-
tari mansuetudo major? Meritò igitur
sponsa ei, tametsi masculo, tribuit
ubera (g), eaque meliora vino prædi-
cat. Meritò canitur Patri (h): Memen-
to

(g) Cant. 1. (h) Psal. 131.

to Domine David, JESU scilicet Filij David, & omnis mansuetudinis ejus. Merito Paulus (i) obsecrat per mansuetudinem Christi. At enim sœvit interdum Christus in Phariseos & Scribas vœ ! crebrum ac horrificum detonans: in ementes ac vendentes in templo, flagellum exhibens: in Petrum, sathanam vocans: in Matrem, duriusculè mulierem compellans: in filios Zebedæi, quid peterent nescire exprobrans: in Chananaeam, canem appellans. Denique etiam convescens ante ascensum, exprobravit & increpavit duritias cordis discipulorum, qui euntes in Emaus, stultos & tardos corde ad credendum sugillavit. At sœvit interdum & columba, pugnatque pennis ac rostro, pro nido suo, sed sine felle sœvit: Et Salomon in throno stipatus leonibus sedet, sed eburneis leonibus. Etiam JESUS iratus misericordiæ recordatur. Increpat Phari-

(i) 2. Cor. 10.

306 CHRISTIFORMITAS,
risæos, sed ad medelam: Petrum du-
rius appellat, sed erudit ad meritum:
Matrem verbo non lædit consæiam
reverentiæ & amoris, sed ut eam præ-
paret miraculum in ejus gratiam
factum. Noverat ille cui loqueretur.
Et quis loqueretur illa non ignora-
bat. Denique ut scias quomodo re-
sponsum ipsum acceperit, aut quan-
tùm de Filij benignitate præsumpse-
rit, ait ministris: Quæcunque præce-
perit vobis, servate, & facite. (k) Fi-
lios Zebedæi utrumque à dextris lo-
cat inter electos supra quàm ambie-
bant per matrem, imò Joannem supra
pectus recumbentem portat. Chana-
næam laudat, & filiam sanat. Flagel-
lum vix posuit, & jam clamat: Qui
sitit veniat ad me, & bibat. Discipu-
los resurgens docet, & ascendens be-
nedicit illis. Sic sævit mansuetudo, sic
fervet non malignè, sed benignè be-
nè ignita, sydereo scilicet igne beni-
gni-

(k) Bern. serm. dom. 1. post octa. Epiph.

gnitas. Quid angusti pectoris hōmuntiones excandescitis indignabundi, non zelo disciplinæ, ut fallentes vosmetipfos fortè creditis, sed typho superbiæ? Videte ne vos potius exasperet contemptus vestri latens in culpa, unde ignescitis, quàm offensā Dei. Quid si alius, quid si Deus pari vobiscum zelo ageret? quid si tam districtus foret operum vestrorum censor, exactor, & iudex? Nimis ignari estis infirmitatis humanæ ac vestræ, si multa tolerare, indulgere, ac dissimulare nescitis. (l) *Erudimini qui iudicatis terram.* (m) *Discite subditorum matres vos esse debere, non dominos: stude- te magis amari, quàm metui. Et si interdum severitate opus est, paterna sit, non tyrannica; matres fovendo, patres vos corripiendo exhibeatis. Mansuescite, ponite feritatem, suspendite verbera, producite ubera, pectora lacte pinguescant, non typho*

tur-

(l) *Ps. 52.* (m) *Bern. ser. 23. Cant.*

308 CHRISTIFORMITAS,
turgeant. Quid jugum vestrum super
eos aggravatis, quorum potius onera
portare debetis? Cur morsus à ser-
pente parvulus fugit conscientiam sa-
cerdotis, ad quem eum magis oportu-
erat tanquam ad sinum recurrere
matris? si spirituales estis, instruite
hujusmodi in spiritu lenitatis, confi-
derans unusquisque seipsum, ne &
ipse tentetur: alioquin ille in peccato
suo morietur, sanguinem autem ejus,
ait, de manu tua requiram. Estote se-
dato semper animo, quicquid accide-
rit: mel & lac sint sub lingua vestra:
sint & favus distillans labia vestra. Si
correptio necessaria est, memores
estote illam esse pharmacum, quod
nisi suavitate temperetur, merum est
venenum. Nunquam sanabitur tur-
bulentâ increpatione delinquens, sed
irritabitur: fugite ergo laqueos ve-
nantium, & dæmonum vobis subji-
cientium iracundiæ & impatientiæ
faces, fugite à verbo aspero, sine fel-
le

le se vite ad emendationem, cum o-
pus est : *responsio mollis franget iram, &*
alienam, & vestram; mitissimus homi-
num Moyses, quem Deus in fide ac
lenitate ipsius sanctum fecit, monstra
placavit in verbis suis. Talium est re-
gere ac leges dare. Dulcis ipse ac rectus
Dominus, propter hoc legem dabit delin-
quentibus in via. Diriget idem mansue-
tos in iudicio, ne conturbetur in via
oculus eorum. Docebit mites vias suas,
via autem Domini misericordia &
veritas. Si mitissimi hominum Moy-
ses ac David electi sunt ad regendum
ferros in lege timoris, quales decet
esse qui regunt filios in lege gratia, in
regno charitatis. Pronuntiatum Do-
mini IESU est: Beati mites, quoniam ipsi
possidebunt terram, quam terram? Cor-
da hominum : & corda possidentes
quid non possident, succinit Psalter:
Mansueti hereditabunt terram. (n) Illa
terra Hierusalem sancta, liberabuntur
de peregrinatione ista, & in æternum
(n) Aug. Ps. 36. vi-

vivēt cum Deo, & de Deo: *Et quæ erunt divitiæ ipsorum? quæ delitiæ? delectabuntur in multitudine pacis. Delectetur hīc impius in multitudine auri, in multitudine argenti, in multitudine mancipiorum, in multitudine postremo opum diversarum, vinolentiæ, lautissimorum & luxuriosorum conviviorum. Nonne etsi semper hæc haberet, plangendus esset? Quæ erunt autem divitiæ & delitiæ tuæ, o mansuete? multitudo pacis. Aurum tuum pax, argentum tuum pax; prædia tua pax, vita tua pax, Deus tuus pax. Quicquid desideras, pax tibi erit. Hic quod est aurum, non potest tibi esse argentum, quod vinum est, non potest tibi esse panis, quod tibi lux est, non potest esse potus: Deus tuus totum tibi erit: manducabis eum, ne esurias: bibes, ne sitias: illuminaberis ab eo, ne sis cæcus: fulciêris ab eo, ne deficias, possidebit te totum integrum & totus integer. Hæc est hæreditas mansue-*

fuertorum. (o) *Hæ sunt reliquæ homini pacifico.*) (p) Quid agit in homine pacifico pax mansuetudinis comes & fructus? quid agit adhuc in hujus regionis incertis, in ista peregrinatione mortalitatis nostræ, cum adhuc nemo est alteri conspicuus; nemo videt cor alterius, quid agit pax) de incertis non judicat, incognita non confirmat: proclivior est ad bene credendum de homine, quàm ad malè suspicandum. Non se multum dolet errare, cum benè credit etiam de malo. Perniciosum est autem, cum quis malè senserit fortè de bono nesciens qualis sit. Quid perdo si credo quia bonus est? si incertum est, utrum sit malus, licet quidem ut caveas ne fortè verum sit: non tamen damnes tanquam verum sit, hoc pax jubet) hoc mansuetudo amat. Quare pacem, & fugientem persequere eam etiam cum honoris aut commoditui dispendio, ut possideas ac hæredites terram

(o) Ps. 58. (p) Aug. Ps. 147. man-

mansuetorum, & delecteris ac delectes in multitudine pacis. (q) Omnino propter mansuetudinem, quæ in te prædicatur currimus post te Domine IESU, & persequimur pacem nostram & proximorum, audientes, quod non spernas pauperem peccatorem non horruisti confitentem latronem, non lacrymantem peccatricem, non Chananzam supplicantem, non deprehensam in adulterio, non sedentem in Telonio, non supplicantem publicanum, non negantem discipulum, non persecutorem discipulorum, non ipsos crucifixo estuos. In odore horum currimus, ut pacem mansueti, & pacificorum hæreditatem capiamus.

(q) Bern. serm. 22. Cant.

CAPUT VIII.

*Christiformitas cum IESU predicante
in Charitate fraterna.*

DILECTIO proximi præceptum Christi est, et si solum fiat, sufficit,
aje-